

Търговия

1967

25

МАРТ
СЪБОТА

„ЛИРА“ НАМЕРИ ПРИЯТЕЛИ В ЛАЙПЦИГ

Участието на България на Лайпцигския панаир е вече традиция. Но докато някога доминираха селскостопанските продукти, сега все повече се показват изделия на машиностроенето и електропромишлеността.

На Лайпцигския панаир от 4 до 15 март тази година между многото електротехнически експонати, с които се беше представила България, радиоапарат „Лира 10“, производство на Завода за радиоприемници във Велико Търново, спечели много купувачи. Както ни съобщи генералният директор на „Електротехника“ Антонов, сключени са договори или се водят преговори за продажба на „Лира 10“ за Унгария, Чехословакия, Румъния, Холандия, ГДР и ГФР. Така този модерен радиоапарат от долната на Янтра допринесе социалистическа България да се яви на световния пазар с артикул от високо качество.

Курт ОЛШИНСКИ
от в. „Земелне паутунг“
Дрезден, ГДР

ДЕЛЕГАТИ ЗА КОНГРЕСА НА ТКЗС

КАКА КИНО

ИЗПРЪХНАЛАТА угар на блока в местността Балиново край Камен са се пръснали като ято кооператорите от бригадата на Ангел Петров. Те червато изгледат бразди с мотиките и още по-сървено набобждат в тях златисточервените луковички на арпаджика. Редом с най-младшите, не сещайки своите 55 години, е и Никола Стоянова Абджиева. Когато жените разбраха, че за нея ще се пише нещо във вестника и сникча ще ѝ се прави, занатливаряха се да ѝ подхвърлят:

— Како Кино, ето вземи моят кърпа, по-шарена и по-

ва е!
— Вземи гребена, вчешки кърпите, како Кино!
— Нали ще ни представят бригадата... докарай се!

В тези думи звучи искреност и общ, признателен и уважителен към една от учредителките на Каменския кооператив. От 1948 година, годината на основаването на стопанството, до днес тя не поглежда крак да се спре. Винаги на полето. Редом с първите на блока. Най-добра от добрите. Тя можеше да бъде бригадирка, но погледна остане в редовете на прощай стениците. Така мислеше тя, комунистката Никола Стоянова, мило партиен стаж е в партисна на Свободата, а производственият стаж — в партисна на кооператива.

През изтеклите осемнадесет години така Кино влиза в основите на кооператива най-хубавите си дни, най-големите си и топла общи. През колко трудности и изпитания премина стопанството, бригадата. Един от първите организатори в най-трудните, в най-тежките моменти беше тя — комунистката, отговорничката на партийната група, членът на Общинския партийен комитет.

Годините, тежката работа в

полето вземат непрекъснато своята дан от Никола Стоянова. Но не така лесно комунистката се предава. Ни нотка за огъване, за отстъпление. За това сега по достойнство е делегат на Партия конгрес на ТКЗС.

ПРАТЕНИКЪТ НА КОМСОМОЛА

НЕ ВИАНИГ годините, посребрените коси и бръчките на челото са мерило за умения и възможности на човека. За това най-добре говорят неговите дела. Милко Борисов Колев е едва 24-годишен, а мерило е с най-добрите механизатори от тракторно-комплексната бригада на Петър Радев в Чапаево. И не само мерило, но като тракторист и комбайнер той се ди на челото на механизаторската колона.

Слънцето е изгорило и по-пало сякаш със сребрени праж буйната коса на младежа, а прелестният вятър е погрозил до червено овалното му лице, до което те поглеждам топло, дружелюбно две очи. Заварих ме го приведен над култиватора, окачен на Беларус. Нещо

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ
ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 37

2288
ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.

оправяше, току-що завършил себита на 500-те си декара слънчоглед.

Да надгърнем малко назад в биографията на младежа. През 1961 година секретар на комсомолското дружество при МТУ в с. Две могили, Русенско, Милко Борисов завършил с пълно отличие. След като отби в военния си дълг, през 1963 година старши-трактористът Борисов застана зад модела на Беларус и четвърта година вече не го изпуска из своите ръце. Бригадирът Петър Радев обрисувал Милко само с няколко изречения.

Един от най-редовните и трудолюбивите, с най-добра обработка на земята и културите, с най-изправна машина и инвентар и винаги на най-трудните обекти. Това е, което може накратко да се каже за Милко.

Ако трябва все пак да се измери с цифри дейността на младия комунист, заместник-секретар на комсомолското дружество в Чапаево, члена на Окръжния комитет на Комсомола, отличията са: в двата на два дни, ще кажем, че миналата година го наговори машината си с 6000 дека мека оран, при ланс 6000, дека овърша 600 т зърно, при планирани 270, получи среден добив 560 кг царевича на непълна площ от 800 дека, а бригадата общо има среден добив от пшеницата 350 кг. От 1300 дека пшеница от сорта „Сан Пастор“ тя получи рекорден добив по 580 кг.

Делегатът на Странишкото стопанство за учредителния конгрес на ТКЗС, пратеникът на Комсомола Милко Борисов, отнася много мисли и поръчения на кооператорите и младежите от този край. Преди всичко, казва той, на нас ни са необходими повече машини, за да обработваме всички култури. За младежите трябва да осигурим по-интересен и забавен живот, по-добри условия за работа на село.

Първенците от нашия окръг

ТКЗС от окръга постигна големи успехи през изтеклата година в производството на пшеница, царевича и слънчогледа. Вчера стана известно, че министърът на земеделието е подписал заповед за награждаване първенците.

За високи добиви изречеи ТКЗС — Фесен е удостоено с втора награда, а ТКЗС — Камен с трета. Стотанството в Фесен се награждава с поеходно чешено з-аме на Министертството на земеделието, 500 лв., трактор и 3 екскурзии в чужбина, а Камен — с 1500 лв. и 3 екскурзии в чужбина. За успехи в производството на слънчоглед ТКЗС — Козловец получава трета награда — 1000 лв. и две екскурзии.

СНОЩИ ПО ТЕЛЕКСА ПРИЕХМЕ:

Юристите свидетелствуват

ХАНОЙ, 24 март (ТАСС) — Ако боят за изтеклите места в ДРВ, заявя в изказването си чилийският професор по право Рол ригес, който е посетил в състава на втора група от делегацията на юристите-демократи северните райони на ДРВ, се означава на картата с черни точки, картата ще стане черна, сякаш е била замътана с тухи. А нали всяка черна точка означава смърт, разрушения и страдания.

Като свидетел на престъпленията на американската военщина то върти на пресконференцията и американският юрист Хю Мейнз, който е от комисията на международния съд на Бертран Ръсел. В изказването си Ж. Норман след черта, че Международната асоциация на юристите-демократи дзляло подкрепя справедливите деди на борбата на вьетнамските народ и се обявява за решаване на вьетнамския проблем въз основа на 4-те точки на правителството на ДРВ и 5-те точки на Националния фронт за освобождение на Южен Вьетнам.

Френция няма да участва в Съвета на СЕ Т

ВАШИНГТОН, 24 март (ТАСС) — Френското правителство отказва да участва в сесията на Съвета на СЕАТО, насочена за 18—20 април във Вашингтон. Агенция Асошиетед прес съобщава, че Министерството на външните работи на Франция е уведожило преди няколко дни Лъжвазия департамент на САЩ, че Франция няма да изпрати свой представител на срещата между министрите на външните работи на страните-участнички в този военен блок.

Местните журналистически среди приеха това решение като признак за по-нататъшно влошаване на американско-френските отношения. Тук правят извод, че решението на Франция да бойкотира сесията на Съвета на СЕАТО е предизвикано преди всичко от несъгласието на президента де Гол с политиката на САЩ във Вьетнам.

Разследване дейността на ЦРУ в Индия

ДЕЛХИ, 24 март (БТА) — След оживени дебати в долната камара на Индийския парламент министърът на външните работи Чагла съобщи, че правителството ще проведе сериозна анкета за дейността на ЦРУ в страната. По време на разискванията чякои депутати изнесоха, че висши чиновници от посолството на САЩ в Делхи са ръководители на ЦРУ и че в американския печат се чзаснасят данни и сведения за индийските въоръжени сили, по които не се говори даже и в парламента. Освен това депутатите искаха да бъдат експлуатирани американските дипломати — агенти на ЦРУ, и да бъдат проверени паричните помощи, които някои индийски организации получават от САЩ.

КРАТКИ ВЕСТИ

■ БОН — За граждански съветник при военния колеж на НАТО в Рим е назначен висшестоящ чиновник от Министерството на външните работи на ГФР Фол Плевс. В миналото Плевс е бил офицер при генералния щаб на бившия хитлеристки Вермахт. ■ ПХЕНЯН — Вчера в Сеул беше официално съобщено, че изборите за президент в Южна Корея са насрочени за 3 май т.г. ■ ХАВАНА — 48 дни продължава стачката на работниците при строителното предприятие „Титан“ в кубинския град Мелдун. Това е най-дългата стачка в историята на работническото движение в Колумбия и е обявена във връзка със закриване на празничните и поради часови уволнения на работниците. ■ ТЕЛ АВИВ — В Израел е организирана седмична защита на Ветаните. Вчера пред посолството на Съединените щати в Тел Авив из състоя демонстрация на представители на интелегенцията, на студентите и преподавателите. Печатът съобщава, че пристигналите в състав на Тел Авив американски туристи, изучаващи за демонстрацията, взема един от плакатите и се присъединява към демонстрацията.

РЕКОРДИ НА ПРИСТАНИЩЕ СВИЦОВ

ГОЛЯМО е оживление то на Свищовското пристанище. Ежедневно пристигат шлепове и застават на рейд — едни за разтоварване, други за натоварване. Всеки кораб се обработва по най-бърз начин, като интензивността достига над 200 на сто. Особено значителни успехи постигна колективът на 18 и 19 март в чест на 19-годишнината от подписването на Договора за дружба, сътрудничество и взаимна помощ между НР България и Съветския съюз. За два дни от гарата се подадоха за натоварване 336 вагона. Оперативното ръководство пусна в действие наличната брегова механизация и за 40 часа бяха обработени 12 000 тон-операции на различни видове товари — метали, кокс, въглища, руди и др., всички пристигнали от СССР. Интензивното разтоварване на плавателните съдове доведе до намаляване на техния престой в пристанището. Вместо за 93.20 часа шлеп 28008 — ЮРЕ бе разтоварен всичко за 8.30 часа. Благодарение на тези високи резултати планът на пристанището за двата дни беше преизпълнен с по 26 на сто, а с това месечният план надмина базата с 10 на сто. Бригадата на Велико Рангелов изгълни своя план по тоноперации 158 на сто, а трудовите норми — 245 на сто. Най-добри прояви имат работниците Хасан Вързала и Азис Мехмедов. От крайно висшето най-много тонове манипулира Петър Пантелев, изпълнил плана си за дена три пъти и постигнал най-висока часова производителност — 197 тона. Добри успехи имат и крановниците Стойчо Попов, Димитър Григоров и др., а също така и преносните бригади на Николо Захариев, Димитър Димитров, Васил Кръстев.

Съевнованието сред колектива в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция се разгрява все по-пълно. А. ПАТЛОВ

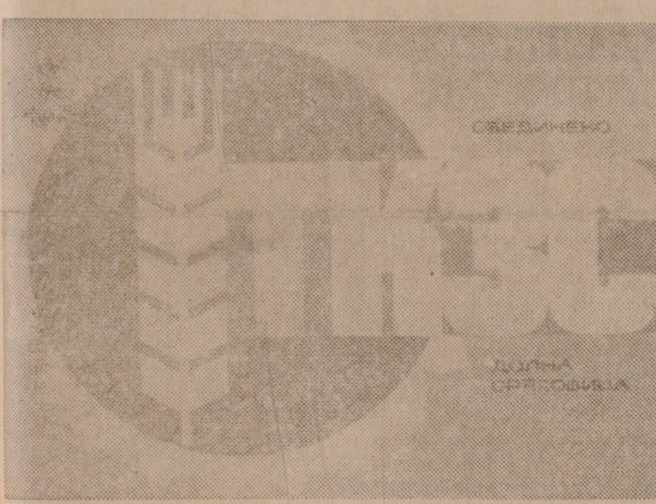
от Балванската битка на 26 III. — неделя в 10 часа, ще се състои в село Балван възпоменателно тържество. В него ще вземат участие трудиците от Великотърновски и Габровски окръг.

ДЕН НА КОМСОМОЛА В С. ПАВЕЛ

На 26 III. — неделя, от 8 часа в село Павел се организира Ден на Комсомола. В този младежки празник ще участвуват комсомолци от общините: Долна Липница, Маслово, Полски Тръмбеш, Стралоново и Козлово.

ТЪРЖЕСТВО В С. БАЛВАН

По случай 23-годишнината

В кооперативните стопанства на окръга вече се появява онаялени плановите и обещанията за 1967 година.

ПРОИЗВОДСТВЕНО-ФИНАНСОВ ПЛАН			
ОБЩА ПРОДУКЦИЯ	7 220 315	ЛВ	
ВТЧ РАСПРЕДЕЛЕНИЕ	4 490 947	ЛВ	
ЖИВОТНОВЪДСТВО	1 444 400	ЛВ	
СХОМАГАТЕЛНИ ПРЕДПРИЯТИЯ	980 820	ЛВ	
ОТХОДНИЧЕСТВО	304 825	ЛВ	
НИСТА ПРОДУКЦИЯ	3 729 368	ЛВ	
ДОХОДИ ЗА РАСПРЕДЕЛЕНИЕ	2 345 643	ЛВ	
ВТЧ ОСНОВНО ЗАПЛАЩАНЕ	2 185 173	ЛВ	
ДОПЪЛНИТЕЛНО ПРЕМИИ	104 000	ЛВ	
ОТЛУСКИ	18 470	ЛВ	
	40 025	ЛВ	
ВЪНШНАГРАЖДЕНИЯ НА КООПЕРАТОР	908	ЛВ	
НА КООПЕРАТОР	285	ЛВ	

В подготовка за VI конгрес на Отечествония фронт

Насрочаването на VI конгрес на Отечествония фронт на 25-годишнината от създаването на Отечествония фронт са големи събития в живота на организацията. Под знамето на тях в окръга отечествено-фронтниците вече разгръщат своите творчески сили и се готвят да ги срещнат като големи празници. Цялата дейност на общинските, селските комитети и нивозите организации е насочена към изпълнение решенията на Деветия конгрес на Партията.

Идеологическата работа получава голям размах. Създадените просветни групи със своята разностранна тематика допринасят за формиране на ново съзнание, за възпитанието на населението в социалистически дух. Успехът се дължи на подобренията организационна дейност на нивозите организации, на хилядите пропагандни работи. За пример със своята работа са просветните групи в Поликовско, Страница и други. Показна е пропагандистката дейност на Нора Иванова и Асен Анев от Стамболово, Анка Драганова и Радика Рахнева — Страница, Йорданка Ангелова — Обединение, Райна Точева — Драганово, Тодор Михайлов — Горна Оряховица, Марин Тинтерев — Велико Търново и други.

В резултат на масово-политическата — разяснителната, просветната и културно-масова дейност, която се организира от отечествено-фронтниците организации, на селението осъществява различни полезни инициативи. Особено голям е приносът от участието на гражданите в доброволен труд за благоустрояването, хигиенизирането и озеленяването на селищата. Така например в Обединение членове на седма нивозна организация с председател Петко Върбанов поставиха с доброволен труд 60 линейни метра тръби в земята, по които вече тече вода. А в с. Сушица двадесет и втора нивозна организация с председател Иван Иванов и съветник Рашко Рашков с доброволен труд и поддръжни материали построиха клуб, където редовно всеки месец са провеждат събирания, организират се срещи със светиници. Освен това са извадени над 900 куб. м помени камъни и са направили настипка на пътеки, възлизащи на 700 линейни метра. Голям е ефектът от доброволния труд в осма нивозна организация с председател Георги Мутафов в с. Сломер. Отечествоно-фронтниците от тази организация електрифицираха района си.

Масовизирането на организациите в окръга е друга важна задача. Досега са приети 4023 нови членове. Най-голям процент имат организациите в Михалци, Добри дал, Сушица, Върбовка, Ласковец и други. Стопроцентова са обхващани всички избирателни в двадесет и втора нивозна организация в Сушица. В някои общини, като Сушица, Българско Сливово и др., досега направеното е недостатъчно. Необходимо е ръководствата на общинските, градските и селските комитети, на нивозите организации да се заемат по-добре с изпълнението на тази задача.

Широк размах получи и участието на жените в труда и обществените работи. Над 30 000 жени се включиха в съевнованието за придобиване занаятния високоскоростни, дават обществени за презимления на плава в чест на конгреса, 25-годишнината от създаването на Отечествония фронт и 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция. Като отпечата на тяхната предконгресна работа се явяват вечерите на трудовата слава, на които излиза браздите в труда, агитивните на организациите за общинските празници. Най-добре организирани общинските празници на високоскоростните в Масларово, Поликовско, Кемел, Страница, Карансен и други. На тях пратениците от селщата на общините направиха отчет за постигнатите стопански резултати и дадоха обещание за изпълнение и преизпълнение на плановите през 1967 година.

Има обаче общински комитети на Отечествония фронт, които не отделят достатъчно внимание за подготовката на тези големи местни празници. Такъв е случаят във Върбовка, където празникът мина формално. А в Балван по този въпрос Общинският комитет на Отечествония фронт стои настрана.

Отечествоно-фронтниците се включват в обявяния преглед в

В много от организациите вече са замислени и се осъществяват интересни инициативи. В квартал „В. Коларов“ — Велико Търново, с председател Димитър Костов, се подготвя вечер на тема „Нашият квартал пее и разказва за своята история“. А в четвърти квартал — Горна Орлявица, с председател Вера Казанлиската, ще бъдат организирани предконгресни вечери по нивозите организации, а стрелно в квартала срещи на трите поколения. Друга голяма проява е окръжният празник-събор из жените-високоскоростни от ТКЗС и ДЗС, който ще се състои през април във Велико Търново. В него ще вземат участие 1500 високоскоростни, активисти на организациите, активисти борници против фашизма и капитализма и други. Читателски конференции, рецитали, екскурзии, срещи с бивши партизани и активни борци против фашизма и капитализма, посещение на музеи и исторически места, уреждането на изложби и др. ще предшестваат VI конгреса на 25-годишнината от създаването на Отечествония фронт, 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция и 90-годишнината от Шипченската епопея.

Сега следва с всички сили да се заемем за осъществяване на бележното, за да посрещем достойно тези бележити събития.

ДА СЕ ОБНОВИ ДЕЙНОСТТА НА ПАРТИЙНИТЕ ГРУПИ

През последните години се направи много от страна на Градския комитет на БКП в Еле на за активизиране дейността на партийните групи. Миналата година дейността на партийните групи бе обсъждана на пленум на Градския комитет и бяха приети решения.

На утвърдения Ден на партийния секретар се оказва помощ и на отговорниците на групите. Освен това повечето от секретарите на първичните партийни организации един път месечно организират срещи с отговорниците на групите, на които правят преглед на изпълнението на задачите, разговарят по възникналите въпроси и поставят нови задачи. Положително в работата е и това, че отговорниците на партийните и стопански ръководители имат поръчение лично да помагат на групите. Това е допринесло групите да укрепнат и проявяват по-голяма активност, да расте самоинициативност на комунистите.

В пътническата станция на ДАП партийната група се е издвоила със своя авторитет сред колектива. Всички въпроси, свързани с обслужването на пътниците, изпълнението на плана, обещанията, политико-просветната работа, се разглеждат най-напред в групата. Предложението на партийната група се възприема от стопанското ръководство. Например, на една от сбирките е направено предложение да се открие в предпразничните и празничните дни още едно гише за продаване на билети. Административното ръководство го оценява за правилно и след това веднага решава въпроса. Една инициатива, поддържана от комунистите в групата, помагала да се подобри обслужването на пътниците. Могат да се посочат и други подобни примери.

Началникът на станцията Христо Георгиев трябваше да докладва пред партийната организация за работата на пътническата агенция. За целта той изготви предварително доклад, който бе предоставен за обсъждане в партийната група. Това даде възможност на комунистите да се запознаят по-добре.

В момента групата си е поставила задача да укрепи и възстанови хубавите традиции в бригадата „Стефан Петков“ при леккия превоз, която участва в движението за комунистически труд, да внесе значително подобрение и в трудовата дисциплина. И това комунистите осъществяват. Групата с отговорник Кирчо Василев поддържа много и разнообразни инициативи. По инициатива на комунистите от бригадата „Стефан Петков“ се организира посещение и бе поднесен, по случай 8 март, подарък на майката на патрона на бригадата.

Добра дейност имат и партийните групи в цеха за производство на ремаркета при Промкомбината, с парнен отговорник Михаил Бонев, и в сервисната работилница на ДАП, с отговорник Стойко Стойков.

— Нашата партийна група — разказва Михаил Бонев, отговорник на групата — се състои от 5 души. От създаването ѝ няма още година, но задачите са ясни. Предвиждат в бъдеще да се занимават не само с производствени въпроси, но и с масово-разяснителна работа. Инициативността, творческите

търсения и непримиримостта към недостатъците вече салят отпечатък на всяка стъпка.

Независимо от това обаче групите още не са преустроили работата си в духа на решенията на Деветият конгрес на Партията. Условия и възможности за работата има. Даването на оценки на партийните събрания и на срещи с партийните отговорници на групите е само една страна на работата. Другата, това е как ще се подемат новите задачи във връзка с изпълнението на плана и обещанията. Какъв ще бъде личният пример на комунистите в решаването на основната задача в народното стопанство — преминаването от екстензивно към интензивно развитие. В това отношение досега по-конкретно се занимават партийните и стопанските ръководства. Най-ниските зена — партийните групи, където голяма част от въпросите ще намерят практическо приложение, още стоят настрана. Тези изводи бяха потвърдени в беседата ни със секретаря на партийната организация Венета Савова при цеха за персийски килими в Промкомбината, където организират брой 18 члена, а работниците са около 180 души.

Вярно е, че някои от групите в цеха за персийски килими са имали добра дейност. Това е било преди. Сега след конгреса на Партията тяхната дейност не бележи нищо ново. Има текучество сред работниците, което се отразява неблагоприятно на изпълнението на труда, но този въпрос не за нимава комунистите от групата. През миналата година напуснаха работа комунистите Стефан Стоянова и Пенка Боларова. А те членуват в партийната организация, участват в дейността на партийните групи. Очевидно силата на личния пример на комуниста в производствена дейност, в живота на организацията и групата не се дооценява. На въпроса какво е направено, за да останат в колектива, ни обясниха, че този въпрос е бил поставен за разглеждане на партийни събрания, където е била потърсена партийна отговорност. Думата ни е защо се е стигнало до това положение? Нима не можехме този въпрос да се разгледа в партийната група. Там членовете един друг добре се познават и биха помогнали най-добре. Тези случаи за напускане на предприемателите биха значително намалили, ако предварително партийните групи бяха поели в свои ръце груповата и индивидуалната политическа работа сред хората.

Странно впечатление прави и това, че през миналата година организацията не е приела в своите редове нито един кандидат-партиен член, въпреки че в цеха младите хора преобладават. Този жизнен въпрос за подобряване социалния и нравствен състав на организацията е подценен.

Сили и възможности за преодоляване на недостатъците има. Нужно е обаче работата така да се преустрои, щото да отговаря на изискванията, които постави Деветият конгрес на БКП и Януарското съвещание, за понататъшното повишаване производителността на труда, за подобряване на качеството.

Ц. РАЙКОВ
Д. БУРНЕВ

КЪМ VI КОНГРЕС НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

ТРИТЕ ГЛАВНИ НАПРАВЛЕНИЯ

Оня, който е бил на Великотърновската градска отечествено-фронтонска конференция, мислено дълго ще се връща към най-характерното в работата на този форум на демокрация. Докладът, изказванията и особено словото на секретаря на Постоянното съвещание на БЗНС д-р Николай Георгиев, като във фокус събраха мислите и чувствата на делегатите и гостите, предизвикаха у тях дълбок размисъл върху основната и решаващата в отечествено-фронтонската дейност.

Предни години Великотърновската градска организация на Отечествения фронт стана известна в цялата страна с почина на отечествено-фронтонците от квартал „Васил Коларов“ — „В нашия дом, улица и квартал да няма изоставащи ученици, да няма граждани, младежи и ученици се с некултурни и противообществени

покази“. Този почин намери широк отзвук в целия град, защото той отговаря на едно от главните направления в дейността на Отечествения фронт — възпитание на трудеците си в социалистически дух, всемерно разгръщане на социалистическата демокрация. Не с административни мерки, а със съдействието на цялата общественост, на хората, с които всеки ден на всяка стъпка се срещаша, да се отстранява, което грози нашата действителност.

Новото обаче, което не може напълно да се отдели от хубавия почин, това е истинското движение за издигане патроните на улиците и кварталите, за издигане най-важните моменти от героичното минало на всяко кърче ставащи ученици, да няма граждани, младежи и ученици се с некултурни и противообществени

покази. Този почин намери широк отзвук в целия град, защото той отговаря на едно от главните направления в дейността на Отечествения фронт — възпитание на трудеците си в социалистически дух, всемерно разгръщане на социалистическата демокрация. Не с административни мерки, а със съдействието на цялата общественост, на хората, с които всеки ден на всяка стъпка се срещаша, да се отстранява, което грози нашата действителност.

Третото направление, което мобилизира силите на великотърнов-

чани, е грижата им да направят града си по-хубав, почист и приветлив. Миналата година в съвместното великотърновско-заочна призово място, в страната окръжният град се нареди на трето място. Сега подхващайки много нови инициативи за хигиенизиране, благоустрояването и озеленяването на града, отечествено-фронтонците изпълняват най-добре своя граждански дълг.

В РАЗВИТИЕТО на Горна Оряховица голям дял имат и отечествено-фронтонците, които наброяват 11 600. Това бе потвърдено и на градската отчетно-изборна конференция.

Положителното в работата на Градския комитет, на ръководствата на кварталните и извънкварталните и извънкварталните масово-политическа работа. Редовно и при добра организация про-

тичат събранията в първа низова организация с председател Кирил Анастасов, дванесет и осем — Елена Белкова, дванесет и осем — Костадин Бараклов, шестдесет и трета — Георги Попов, където към организацията има наградената вокална група.

Подобрен е политическият простот.

В работата на конференцията взе участие и Станко Сираков — член на Националния съвет на Отечествения фронт. Той изправи ценни изказвания и препоръки по решенията които ще вземат чово, още по-голямо подобрене на работата на градската отечествено-фронтонска организация.

Другарят Сираков призова делегатите, а чрез тях и всички членове на Отечествения фронт на работата за достойно посрещане на 25-годишнината и VI конгрес на Отечествения фронт, за активно участие при изпълнението на всички задачи във връзка с 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция.

Ив. ДЖИПОВ

Най-добрите пропагандисти и комсомолски активисти оже вено споделят мисли по преустройството на политическата просвета.

ВНИМАНИЕТО — КЪМ МИРОГЛЕДНИТЕ ДИСЦИПЛИНИ

Само до преди три години основните теми на просветните зена в Комсомола в Ресенската община бяха: „Два свята — две младости“. „Да поговорим за любовта, брака и семейството“ и някои други. От това е видно, че идеологическите въпроси все още не бяха заели в нашата работа място, което им се полага. Сега обаче може да си послужим и с конкретни примери от стореното. През настоящата учебна година от всички десет комсомолски зена три се занимават с историята на младежкото революционно движение, едно — с историята на БКП, а останалите изучават основи на комунистическото възпитание и основи на политическите знания. Това ще рече, че тежестта пада на идеологическите дисциплини и именно това е нашата първа крачка.

Година наред за комсомолската организация подбора на пропагандистите бе проблем. Лутанията бяха много. Използувахме и наши членове, които предварително обучаваше, използвахме и други другари. Стгнахме обаче до заключението, че пропагандисти на просветните зена трябва да бъдат други с голям житейски опит, основно запознати с историята на Партията, хора, които добре познават миналите и съвременните политически събития. Именно към такива пропагандисти насочихме нашето внимание и с помощта на Общинския партиен комитет през настоящата година частично го разрешихме. Особено

важно е как слушателите ще възприемат предложения материал, доколко той отговаря на техните интереси и ще събуди ли у тях интерес. Това е един доста сложен въпрос за нас, произтичащ от обстоятелствата, че дружествата ни са малки и не всякога можем да групираме членовете така, че да задоволим желанието на всички. При подбора на слушателите ние не подценяваме и въпроса за тяхното образование, но все още не можем да отделиме членовете с основно образование от тия със средно и висше. Все пак смятаме, че тези обстоятелства не могат да бъдат основната причина за провала на дадено зено. Ето и такъв пример: миналата година най-трудният въпрос бе да организираме просветната година в териториалното дружество. Този годичен дружественият комитет, подпомогнат от Общинския комитет, започна организаторската си работа отрано. Потърси и намери подходящи пропагандисти. Стана така, че сега това зено е едно от образцовите.

В наши дни идеологическата и учебно-възпитателната дейност се нуждаят от по-добри условия на работа, от по-нови средства на пропаганда, на онагледяване предавания материал. Условията при нас са коренно подобрили. Имаше партиен кабинет, на който наредовни посетители са младежи-

те. Успешно прилагаме албумите, скиците и диаграмите, които са издадени по някои дисциплини, или пък изработени на местна почва. Особено добра роля играе грамофонът. Ето сега, когато изучаваме решенията на IX конгрес на БКП, ние имаме възможност да чуем част от речите на другарите Тодор Живков и Леонид Брежнев. Преди известно време имаме възможност да чуем и речта на Георги Димитров пред V конгрес на БКП. Все по-широко място в пропагандистката работа заема проекционният апарат и страничната литература. Това са фактически средства, които използваваме.

Говорейки за нашата идеологическа работа, искаме да кажем не само и за бъдещите си плановете. През следващата година за пропагандисти ще привлечем най-подготвените, най-зрелите пропагандисти. Вярваме, че в това отношение ще намерим подкрепа на Общинския партиен комитет. Наред с това изискванията налагат да повдигнем непримирима борба против онези, които идват на сбирките само, за да не им се пишат отсъствия и си отиват, без да са научили нищо.

Не знаем дали ще е правилно, но едно повторение в края на годината, едно широко събеседване по преподавания материал, ще ни даде възможност да видим резул-

тата от нашата просветна дейност. Едновременно с това искаме да поставим въпроса, дали вече не е дошло времето както в производството и тук да търсим ефективност, т. е. да свързваме резултата от нашата учебно-възпитателна работа със стопанските резултати от сектора, в който работим или ръководим.

Има и нещо друго, което сме замисляли. Става така, че по вина на някои дружествени комитети и Общинския комитет на ДКМС някои просветни зена издигат една дисциплина една-две, а дори и три години. Иматки предвид да дачите, които постави IX партиен конгрес за възпитанието на по-раствашото поколение, за запознаване му с марксистко-ленинското учение, ние смятаме за възможно и по силите ни в близките няколко години последователно нашите членове да изучават основите на марксизма-ленинизма. Ще започнем с основи на политическите знания, след това политическата икономия, марксистическата философия и ще завършим с научния комунизъм.

Смятаме че това е най-правилният път за постепенното запознание на младежите с основите на марксистко-ленинското учение, пътят, по който трябва да създадем у тях добродетели и качества на бъдещите граждани на комунистическото общество.

Ап. РОМАНОВ
секретар на Общинския комитет на ДКМС — Ресен

Трибуна за атеистично възпитание

Историята на нашия кръжок е кратка, едва тригодишна. Но през този период неспокойните младежи организираха много полезни и ползотворни занимания. Някои от тях имат ярко определен атеистичен характер.

На едно занимание ученик предложи да се организира колективно посещение на английския атеистичен филм „Живот за Рут“. Оживени разисквания станаха при обсъждането. Председателката на кръжока говори за главния герой — бащата на Рут. Друг се спря на семейната среда, която е отворила по-рано младия инженер, за да го доведе до фантастичното престъпление — убийството на единката си 8-годишна дъщеря Рут. Възбуждаше и съвместно учеше изказването на друг курсист.

Ученик зададе въпрос съществувал ли е Христос като историческа личност? Завързва се интересен спор, от който разбрах, че по някои въпроси учениците имат по-висши знания. Ето защо на заседание на ръководството на кръжока решихме да направим атеистична анонимна анкета. Уточнихме предварително въпросите. Напечатаните анкетни листове бяха раздалени на директорите на четирите средни училища. Какви са резултатите? Подавяващото болшинство от средношколците дадоха правилни отговори. Това не е случайно. Естествено е, че дълбоко атеистичната традиция на града ни е закрепила и днешното поколение.

На подходящ пленум на Градския комитет на Комсомола бяха отчетени резултатите.

По инициатива на ръководството на кръжока съвместно с общоградския клуб на атеиста беше организирана много интересна вечер, на която докладчик бе другарят Богомил Босев — от Националната лекторска група. Той говори за реакционната същност на религията в днешно време. Присъстващите младежи жадно слушаха приведените примери и факти, които подчертаваха патвната роля на религията на техни кума по електротехника „М. Ломоносов“ кръжочниците също участвуваша в програмата.

Най-трудната, но най-интересна задача през миналата учебна година бе подготовката на атеистичната писма „Животът на Галилей“ от немския драматург Бертолд Брехт. Трябваше да се преодолее много трудност. Писмата бяха на руски и се наложи да се преведе. Най-голямата трудност се оказаха потколяните костюми за актьорите. Но всичко мина успешно. След представлението другарката Данка Иванова, кандидат-член на ЦК на БКП, сега секретар на Окръжния комитет на БКП във Велико Търново, подари на курсиста Игнат Манчев, който играеше ролята на Галилей Галилей, един албум.

През тази година се превърна да организирането на анонимна анкета за съзнанието. Нашата цел е да докажем, че сънят е специфичен нервно-мозъчен процес — отразяващ мислите и настроенията на човека, неговите преживявания.

Именно чрез тези и други подобни мероприятия в нашия кръжок ние гоимм скучната и шаблонна, правим интересен и осмислен живота на комсомолците. По този начин кръжочът се превръща в действителна трибуна за атеистичното възпитание.

Д. ДУДОВ
учител в ТЕТ „М. Ломоносов“ — Горна Оряховица

16)

— Възможно е червеният кибрит да е попаднал на обитателя на пещерата съвсем случайно.
— Случайности има, но до пълното изясняване на случая ние не можем да разчитаме на тях.
— Все пак — добави Розин.
— Струва ми се, че е твърде опасно заблуждение, ако ние се заежем по притежателя на червен кибрит, загубим време, а истинският обитател на пещерата остане в сянка.

— Напълно си прав, приятелю. Понаяко хората съвсем се изгубват по така наречените пещерни сигнали и доказателства.

— Извинете, че не се съгласявам, но аз не мога да приема за съвсем логично това — един бивш кръчмар да се заплете в някаква диверсия, особено човек от това село.

Тези подхвърлени в тъмнината думи отклониха мисълта на Пирински и той тръгна по заплетените пътища на един близък и верен анализ. Донякъде младият разузнавач имаше право. Заблуж-

дата бе равностойно на поражение. Въпреки всичко, капитанът не искаше да се откаже от земята.

— Подобно заблуждение е в реда на нещата — каза той, — стига човек да умее да открие за блудата си. Ние следва добре да огледаме собствените си кибрити. С какви хора дружи той и кои от неговите близки са страстни пушачи и хора, които могат да имат пръст в тази работа. Ето някои елементарни подробности, които ме карат да мисля, че червеният кибрит не е попаднал случайно в ръцете на нарушителите. Когато се поиска огън, обикновено се поднася или горящата цигара, или запалена клечка. А неизвестната личност е услужила на пътуваща неизвестна личност с цяла кучина кибрит, ако трябва да приемем един такъв вариант. Следователно, ако кучиятката не е

просто задигната — на диверсанта приляга да крадат и с две си ръце — това означава, че неизвестният обитател на пещерата е твърде близък със собственника на кибрита, има достъп в неговия дом. Съгласен ли си с този извод, Розин?

— Съгласен съм, но...

— Говори. Аз не искам винаги да приемам моите заключения. Младият разузнавач не отговори, нещо, което учуди капитана. Той потропаше с крак върху един обел камък и нервно хопна с устни. Изведнаж докосна в тъмнината ръката на капитана и прошепна:

— Ако не ме лъже паметта...

— Какво? — трепна капитанът.

— Струва ми се, че скоро видях да се пали такъв кибрит.

— Човек от поделението?

— Не мога съвсем ясно да си спомня.

— Все пак, който живее около нас?

— Струва ми се, наш, или...

Не. Съвсем не мога да си спомня.

— Напредни паметта си. Сега си дължен да си спомниш.

— Не обръна достатъчно внимание — отвърна разкаян лейтенантът, доловил суровите нотки в гласа на своя началник. — Аз забелязах, но... Това се наби в очи ми.

— Мисли — настояваше капитанът. — Времето ни е съвсем скъпо и ние трябва да съкратим няколко ходове, за да запознаям конспирацията. Хайде, Успокой се и съжви паметта си, Розин.

Откваше само глухото бучене на подземната река. Капитанът се тровеше, че и двамата бяха измъкнали цигарите си, нещо, което много му липсваше в момента на интензивно мислене, а Розин бърчеше в тъмнината челото си, изтезаваше паметта си тук в дивната пещера. Прибърза. Защо му трябваше да подсказва нещо, след като не можеше да разбере най-съществено.

Светещите стрелки на часовника отбелязваха шестдесет и пет минути от визането им в Черната пещера.

— Ясно. Забравил си — обади се примирен капитанът, сякаш искаше да подсили душевното терзание на своя помощник. И той продължи равнодушно. — Един продължи съществен пропуск. Разсе

яност или притъпена впечатлителност... Когато следва да посочам грешките ти, ще посоча тази като първа, макар че подобни грешки никога не влачат никакви последици. — Пирински замълча, уловя рамото на лейтенанта и заговори тихо, вшепотно. — И добре запомни това, което ще ти кажа тук в пещерата, момче. Ние сме офицери с по-отговорно призвание. Сега ти едва ли не ме смяташ за един жесток, налудничав човек, който те е напъкнал в някаква страшна, необитаема пещера, когато твоите колеги почиват или се забавляват с момичета. Ние сме голия, изваден меч на народа и нашата първа задача е доброволната саможертва. Когато другите спят, ние трябва да бъдем будни. Когато те се веселиш, ние трябва да бъдем трезви. Когато се наложат да умираш, ние трябва да бъдем вече погребани. Но далеч не стига само предаността и съзнателната дисциплина.

За нас, разузнавачите, е особено важно да проявяваме една тънка наблюдателност към някои странини подробности, които другите не са длъжни да забелязват. На истинския разузнавач трябва да правят впечатление и най-безобидните неща. Когато например видиш — а забелязва това при една ръкуване с Х, че тя е украсила нежната си ръка със златна гривна от миналия век, трябва да направиш извод, че тази гривна е семеен подарък от някоя

близка на Х и тази роднина на времето е била достатъчно замомна, за да украсява ръката си с тежко злато. Следователно от едно късче метал можем да намерим точния отговор, защо Х поглежда на всички от високо, защо има изострено самолюбие на момиче с добър произход, неща, които ме карат винаги да се усмихвам над глупавата суетност на хората, защо Х винаги говори за някакво общество и да си представяш нейното родословие дърво, което не прилича нито на мое, нито на твоето. Разбира се, че тук трябва да се анализира с ум, но в основата аз съм прав. Х е момиче, замесено от друго тесто. Тя едва ли би се решила да стане помощник на врага, но може да му послужи като амбулатория и ти в никакъв случай не бива да подсказваш нещо из нашата работа, колкото и безпрелестно да изглежда то. Ние не бесим хората заради техния произход, но ги изучаваме в интереса на нашата работа.

Ледената подземна река се разливаше напирокто и пак тръгна да се гали. Стените на кръволиящия тунел се издигаха над главите им ту наклонени и причудливо ответени от вечната влага, като свод на изоставена църква, ту застрашително надвиснали, обрасли с черна драперия водопадци, от които непрекъснато капеше вода. С всяка измината крачка неясното бухтене нарастваше. От време на време прозря-

ваше скърцане, прехвърляха поплашени прилепи, но уловихи жълтия лъч на светлината, падаха в каменистия улей.

Пред тях се изпреди отесена скала с тесен продълговат отвор, през който едва можеше да се промъкне човек. Под самата скала бликаше силна вода и двама човека да се промъкнат само с още една ледена баня и окулзване на раменете.

— Пещерата вече оказва съпротива — пошушна капитанът. — Оставила е една пратичка за преминаване — отговори Розин, като измержавше широчината на отвора. — Лакът и половината. Ше преминем.

Лейтенантът настояваше, избърза напред и се вмъкна първ. Това накара Пирински да се замислее в тъмнината. Ето че кратката лекция имаше своите последици. Капитанът се вмъкна с глухо пшкане.

И тук замрашава светлината разяда гъстия мрак; пред очите им се откри триъгълна каменна сянка, задянен от скалиста прегрлада, от която шуртах десетки струи вода и шумно падаха в разпенен, елипсовиден вир.

— Краят — извика настръхнал капитанът, като освети стените на подземния салон.

— Краят — повтори Розин. — Сега можем да бъдем напълно уверени, че и мапирът на неизвестния обитател е бил до-

(Следва)

РАСТИТЕЛНАТА ЗАЩИТА — НА ПО-ГОЛЯМА ВИСОТА!

Един от най-важните фактори за получаването на повече и по-качествена селскостопанска продукция е навременното осъществяване на растително-защитните мероприятия. Въпреки че това е известно на селскостопанските ководители и специалисти, все още в някои стопанства на този въпрос не се обръща необходимото внимание. В резултат на това известни количества плодове и зеленчуци не могат да се използват по-пълноценно и ефективно, с което се нанасят големи щети както на самите стопанства, така и на държавата. Така например от изкупените през 1966 г. от ДСП „Булгарфуд“ — Горна Оряховица 2829 т ябълки, 180 т с изнесен, 1077 т са продадени на вътрешния пазар и 1572 тона са били преработени главно за производство на пектин, поради тяхното лошо качество. Приблизително такова е положението със сливите, кайсиите и други плодове. Осигуряването на поголеми количества плодове и зеленчуци за износ зависи до голяма степен и от търговските организации, но главното си остава в производствени — техните грижи за опазването на трайните насаждения и зеленчуковите градини от заболявания.

Съзнавайки важността на растително-защитните мероприятия, Инспекцията за държавен контрол извърши проверки в 13 кооперативни и 3 държавни земеделски стопанства. Констатирано бе, че от предвиденото общо в окръга на 30 000 декара овощни градини да се извърши есенно-зимно пръскане, в това число на 14 000 декара праскови и кайсии двукратно, беше извършено есенно пръскане само на 9450 декара, в това число на праскови и кайсии на 8200 декара. Заключаваше се и със зимното пръскане — към 14 март беше извършено само на 17 162 декара.

За какво друго, ако не за напълно безотговорно отношение говори фактът, че в ТКЗС в с. Драгово, с главен агроном Генчо Генов, от 1424 декара праскови и 200 декара кайсии насаждения не е извършено есенно-

но пръскане на нито един декара, а към 1 март беше извършено зимно пръскане само на 370 декара. В това стопанство не беше върсено нито едно дръвче, а 176 беше извършена само на декара. Освен това 900 декара лозя, заболели над 30 на сто от бактериелен рак, не беше пръскано със селинон. В стопанството има и необходимите препарати, и съответната техника, но въпреки това не е създадена организация за най-рационално използване на благоприятните дни.

Подобно бе положението в ДЗС — Кесарево, където от 1343 декара праскови есенно пръскане бе извършено само на 750 декара. Есенно пръскане не бяха извършили в Бяла черква, Джулчица и др.

Установено беше, че в някои стопанства не се води борба още отсега за опазването на зеленчуковия разсад от сечене и други заболявания. Така например в ТКЗС — Стражица, Драгово, Долна Оряховица и др., не са обеззаразили парниковата и оранжерийната пръст. Не са третирали и зеленчуковите семена със съответните препарати. ТКЗС в Стражица не е обеззаразило качествено парниковата пръст — вместо 80—100 грама фализан тронейбайне на квадратен метър са обеззаразили с по 17 грама, което е съвсем недостатъчно.

Проверката показа, че не са взети необходимите мерки за своевременното ремонтиране и използване на растително-защитна техника. В с. Чапалево, СТКЗС на ТКЗС — Стражица, от наличните 6 пръскачки ОНК бяха годни за използване само 2. В ТКЗС — Козловец от 5 пръскачки бяха годни 3 и други. Поради слаба организация в стопанства като Кесарево пръскачките ОНК вместо да пръскат средно по 40—50 декара, достигат 10—15 декара.

Във всички проверени стопанства има изградени складове за съхраняване на отровните препарати. Но все още наличните помещения са недостатъчни за пълното задоволяване нуждите на кооперативните стопанства. Освен това не се поддържа необходи-

мият ред — в едни и същи помещения се държат препарати силно и слабо отровни, липсват етикети, дневници за изписване на препаратите и т. н. В ТКЗС — Полски Тръмбеш за 1966 г. изписването на отровните препарати е станало едва в края на годината, а шприцхормидът, който е изразходен през месеците април и май, е изписан едва в края на ноември. Подобни случаи се констатираха и в други стопанства. Те показват, че отчетността и контролът по изразходването на препаратите са незадоволителни.

Повечето кооперативни стопанства са определили подходящи хора за работа с отровните препарати, извършен е медицински преглед и е направен инструктаж. Независимо от това при проверката в с. Климентово, съставен на ТКЗС — Полски Тръмбеш, при пръскането на овощната градина със селинон се работеше без защитно облекло, без маска и при силен вятър.

За допусканите слабости по сръчното и качествено извършване на растително-защитните мероприятия вина имат управление „Земеделие“ при Окръжния народен съвет и Държавната инспекция по растителна защита, които не упражняват достатъчен и ефективен контрол, досега не са решили въпроса за назначаването на специалисти по растителна защита във всяко стопанство, примяват се със слабостите и недостатъците на ръководствата на ТКЗС и ДЗС и не са предприели съответни мерки за търсене отговорности за допуснатите провали в това отношение. Въпросът за растително-защитните мероприятия е изключително важен за осигуряване на повече и по-качествено плодове и зеленчуци и осигуряване плана за износ от селското стопанство. Предстои извършването на редица още растително-защитни мероприятия по опазването на овощните дървета, лозята и зеленчуковите култури. Това налага общинските партийни комитети, общинските народни съвети, комисии за народен контрол да поставят на отчет изпълнението на задачите по опазването на селскостопанските култури от болести и неприятели. Инспекцията за държавен контрол от своя страна ще вземе най-строги мерки спрямо всички ония ръководители и специалисти, които са допуснали слабости в растителната защита, и ще продължи да извършва нови проверки.

С усилията на всички ръководители и специалисти растително-защитните мероприятия трябва да се извършват в срок и качествено, за да бъдат все по-добри резултатите от селскостопанския труд.

Иордан ПРОДАНОВ
началник на Инспекцията за държавен контрол

Пред конгреса на ТКЗС

ВЪЛНЕНИЯ...

Една непозната пролет сякаш е ползвала над Дъското и несещана досега топлина е разнежила тук кътлювете на живота за буйен растеж и велико обновление. „Потъвам“ в твоите улици Дъско! Вървя и не мога да те позная! Няма моята памет ми изневерява! Прости ми! Ти така си се променило! Вървя и чувствавам под себе си твърдината на асфалта. И неволно си припомням. Някога, през летните засушки, босите ми крака затъваха тук до кокалчетата в горещата пепел. А през есенните и пролетните киши цървулките ми нагизваха догоре...

Вървя и е вродената от миналото плахост се озъртам. Може би хей там, от оная плетена вратна, с провидни пръти, зъл пес ще скокне... Не! Няма ги плетените вратни... Зад спретнатите боядисани дъсчени портинки, зад стройните каменни зидове, почти във всеки двор се издига сега нова двукатна къща, с широки прозорци и много, много слънце, блеснало в тях. А над покривите — все тия радио и телевизионни антени! Сред селото, край стария бряст на мегдана — и нов дом на Общинския народен съвет, и дом на ТКЗС, пред завършване читалищна сграда, сградата на потребителната кооперация...

Сега е рапна пролет. В тия дни някога ние измитахме последното зърно от хамбарите. Край богатските порти все по-често „увисаха“ бедняци...

Среци

Отривистият сигнал от класона на моторна кола ме изважда от унеса. Кооперативната „Волга“, помислих си аз. Но от предната селалка се усмихна приветливо и махна с ръка за поздрав кооператорът Димитър Стефанов Главанов. Със своята „Волга“ той „отскача“ за малко до града и само след половин час ще се върне. А някога на бай Димитър не му стигаше половин час само да стигне до чаршията в бакалницата на Васил Патриката, да купи половин кило газ и да се върне обратно. Ех, времена, времена!...

Някой ме побутва леко по рамото и вежливо поздравява: — Здравей!

— Здравей, здравей!

— Какво се загледаш, това е нещо обикновено вече в нашето село?!

— Кое?

— Всичко... Някогашият пришедец — чирак в богатата Стефан Пейчев, сега ръководител на строителната бригада в стопанството, Иван Трифонов Чакалов, подава дружелюбно коравата си ръка. Искаме и още нещо да каже, но замята. Може би искаше да каже, че и той има нова къща и телевизор, и всички съвременни мебели, и домакински прибори. Но с присъщата нему скромност не каза нищо за себе си. А само той ли е с нов дом! На нови къщи се радват не само Иван Трифонов, а и Величко Павелов, и Иван Стойчев.

Да, имат вече хората и вкус, и възможности...

Мислих ли ся някога такива стопани, като Колчо Атанасов Попчанев, Георги Генчев Кычев и много други като тях, че не само нови домове, но и леки коли ще имат те през години?

Асен Попов

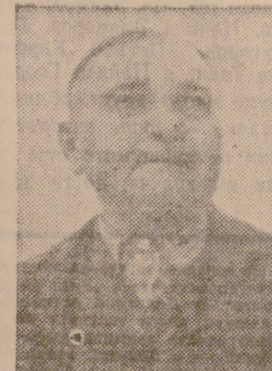
Иордан Марчев

Никола Петров

Петър Стефанов

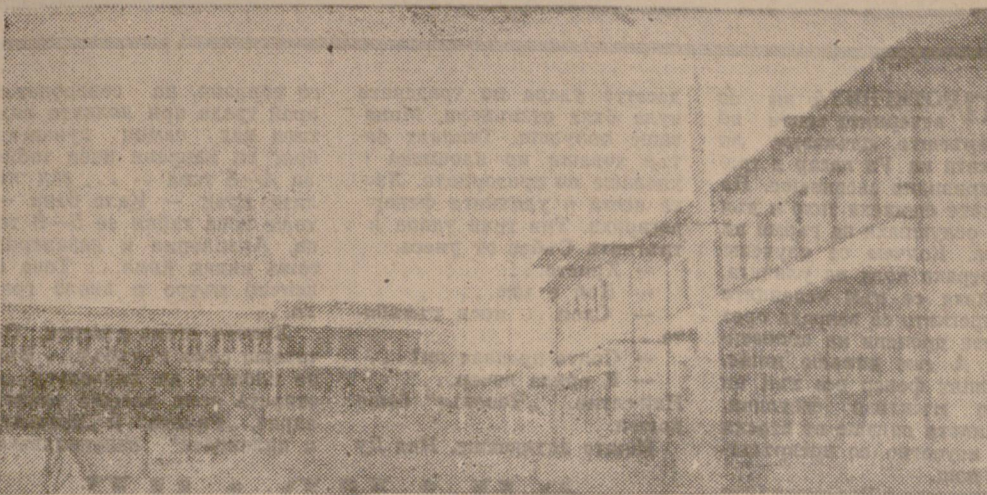

Иван Чакалов

Стефан Обрешков

Пълнолетието на кооператива

Изглед от площада в Дъското

ните на народната власт?! Едва ли!...

Кой стори всичко това? Коя беше тази велика преобразователна и градивна сила?

— Нашата партия! — отвръща старият комунист Асен Попов.

— Стопанството, кооперативът! — допълва Иордан Иван Марчев.

— Нашата народна власт! — казва сдруженият земеделец Петър Стефанов Обрешков.

Сториха го задружно всички ония дъскари, които върваха в думите на Партията, в победата на кооперативния строй

МАЛКО ИСТОРИЯ

Един от учредителите на стопанството, бай Колчо Петров, разгърща тетрадка с орфани корици и говори:

— Тук съм записал много моменти от историята на нашето стопанство. Полезно ще е, когато то навърши 20 години и е влязло в пълнолетието да си припомним и разкажем, особено на по-младите, как бе поставено началото...

Начало ли? То беше толкова трудно и тежко. То започна точно преди двадесет години. На 24 април 1947 година шестдесет и пет стопани — комунисти, сдружени земеделци и безпартийни, учредиха Дъското кооператив. Мощните С—100 захлупаха омразните снори на Гюр чешма, Смрадликата, Атеулу. След тях, като бойни след бойни танкове, настъпиха с кирки, с тръкопки, с мотии и лопати кооператорите. Започна великото обновление — на земята и... на хората.

Но враговете на младия кооператив скърцаха зъби от злоба. Те организираха удар след удар — доноси, анкети, съдебни процеси. Първият председател на кооператива, комунист Тодор Атанасов, членове на първото ръководство — Иордан Ив. Марчев, Димитър Петров Кахърков, Рали Георгиев Кахърков, всички кооператори не отстъпиха. Враговете бяха изтласкани от пътя на кооператива. По-после той укрепна. Масовизира се. Работата се разгърна на широк фронт. Земята започна да ражда повече. А по-убедителен агитатор в предимствата на

кооперативния строй от това нямаше.

И ЗА НАСТОЯЩЕТО

Нисък, набит, с кръгло матово лице, с къс заоблен нос и малко разговорлив, председателят на стопанството Иван Георгиев допуши цигарата си, изгиси угарката в пепелника и рече:

— Аз съм млад и за миналото нещо повече не бих могъл да ви кажа, а за настоящето, ето, то се вижда...

Да, настоящето на Дъското кооператив се вижда. То е нарисувано с разнообразни багри на огромна картина, разстлана се върху 35-те хиляди декара земя на стопанството. Наред с големите безсинорни ниви са се ширнали и 3440 дека нови промишлени лозя, 1050 дека овощни градини, 70 дека розариум. Като нови малки селища са израснали стопанските дворове. Шестдесет и шест трактори и 12 комбайни са поели смяната от хората и слабите кравки. И до бивите, и възнаграждението на кооператорите са се увеличили няколкократно. Миналата година стопанството получи от пшеницата по 354,7 кг среден добив, а бригадата-първенец на Тодор Андреев от Паскалевец — по 386 кг от 2300 дека, по 421 кг ечемик от 500 дека. Добри са успехите и от царевичата и овощните градини, розите и захарното цвекло. Затова и възнаграждението на човеколен достига 4,46, а средногодишното възнаграждение на работоспособен кооператор — 1177 лева.

За новата година селскостопанските труженици от Дъското кооператив приеха още по-напрегнат план. А в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и конгреса на ТКЗС те обещаха и 216 000 лв. надпланова продукция. С ентузиазъм, с упоритост те работят сега, за да превърнат в дела своите думи. И горещо вярват, че конгресът на ТКЗС ще приеме решения за по-нататъшното укрепване на кооперативния строй, за спокойния и щастлив старин на селскостопанските труженици.

Генчо МУСИНСКИ

Напрегнати дни в полето

Сентбата на пролетните в Долнооряховския кооператив е в разгара си, на ранните е на привършване. Засети са вече над 300 дека овес, 400 дека фуражен грах, 200 дека арпалжик, 125 дека лук и картофи, 250 дека слънчоглед и захарно цвекло, 2100 кв. м лехи с тютюнев разсад. Една част от кооператорите навлязоха в ягодите, насажденията, опакват, почистват сухите листа. Не по-малко е оживденето и в лозята, където се ремонтира телената конструкция, почистват се блоко-

вете от лозовите пръчки.

Голяма е надпреварата и в зеленчуковите градини — грижи за разсадите, подготвят се площите за изнасянето на полето на ранните зеленчуци. Самоходни шасита, трактори с ремаркета извозват усилено оборски тор.

Бързат и на мелiorативните ефети, където се изграждат новите напонтелни полета за стационарно и полустационарно поливане.

Ст. Агов
Д. Габровски

ПОВЕЧЕ СЕМЕНА ОТ НОВИТЕ СОРТОВЕ ГРАДИНСКИ ФАСУЛ

Зелените чушки на градинските фасули са ценна и търсена суровина от консервните предприятия. Изискванията на консерванта промишленост към качествата на чушките нарастнаха — чушките да са обилни, а не сплеснати, без лико, с нежно зелен цвят и т. н. От друга страна, стопанствата — производители предявяват определени изисквания към отглеждани сортове — да са високоробивни, подходящи за механизизирано отглеждане и реколтиране, подложни и за отглеждане като втори култури, устойчиви на болести и други.

Всичко това наложи да се въведат и отглеждат редица нови, малко познати градински сортове фасул. По-широко разпространение получиха сортовете Просесор, Корнели—14, Харастър Стела, Консерва—II и др. Разпространяват се и сортовете Тендър Гри, Перл Гри и др. Общо взето посевният материал от посочените сортове, необходими за получаване на фасул за зелено ползуване, е недостатъчен. Една от причините за това е, че те не са достатъчно преразвивани. Друга съществена и не за подценяване причина е, че от семепроизводителите площи, поради непълно познаване на биологичните им особености и агротехнически изисквания, се получиха сравнително ниски добиви.

Наблюденията върху отглежданите сортове в Опитната станция по зеленчукови култури в Горна Оряховица, Корнели—14, Просесор, Консерва—II, Тендър Гри, Перл Гри и Ора в Държавното семеноразмножително стопанство в Нова Шипка, Варненско, и другаде, показват, че те залагат много цвят, годни са да дават големи и доброкачествени добиви зелени чушки и семена при спазването на редица изисквания в отглеждането им. В станцията през 1966 година от сорта Просесор се получи по над 110 кг почистени елитни семена от декара.

Една от предпоставките за получаването на високи и устойчиви добиви от качествени семена е добрата подготовка на почвата. Заедно с есенната орач е необ-

ходимо да се направи основно на торяване със суперфосфат — по 40—50 кг на декара. Ако това е пропуснато през есента, наторяването да се направи рано напролет. Сентбата трябва да стане след редовни обработки на добре разрохкана почва. С всяка обработка трябва да се цели и подравняването на площта от разорни и гребени, добре да се подготви за поливане. На пригодността за поливане трябва да отговаря и посоката на редовете при сентбата.

В станцията най-добри резултати се получиха при сентба в два редова лента с разстояние 50 см между лентите и 20 см между редовете на лентата. Тези разстояния трябва да осигуряват по-нататъшната комплексна механизация на обработката и прибирането. През 1966 година, при сравнително дълголна пролет, за опазване на посева от плевели и под държане повърхността на почвата разрохкана на посева направихме два пъти окопаване на ръка и пет пъти с машина, като при двете тракторни обработки подхранихме с по 8—10 кг амониачна селитра на декара. Подхранването извършихме в стадия след поникването и преди цъфтежа.

Градинският фасул е зеленчуко за култура и трябва да се отглежда при поливни условия. При нащите условия поливането се налага най-често след оформянето на чушките, но в някои години и по-рано, дори преди цъфтежа. В никакъв случай е поливането не бива да се закъснява.

Навременното прилагане на посочените мероприятия е крайно необходимо. В противен случай голяма част от цветовете и завързването, чушките остават неразвити, дребни, с по няколко дребни зърна и с понижена кълняемост. Растенията развиват късо стебло, храстът е нисък, неподходящ и неподатлив на изскубване и механизизирано прибиране. Чушките на такива растения допират до земята и голям процент от тях загиват.

Кирил ПАНАИОТОВ
агроном в Опитната станция по зеленчукови култури — Горна Оряховица

Съвещание със сдружени земеделци

По инициатива на Окръжното ръководство на БЗНС се състоя в Опитното поле — Елена отраслево съвещание по овощарство. В него взеха участие сдружени земеделци — специалисти, бригадари, звеноводи и изтъкнати майстори-овощари от Елена, Златарица, Константин, Беброво, Буйновица.

Съвещанието беше открито и ръководено от члена на Върховния съюзен съвет Иван Бакарджиев. В продължение на няколко часа Пенчо Бамбуков — старши научен сътрудник, запозна участниците с най-новите научни достижения по овощарство — засаждане, резитба, пръскане, торене и поливане.

В чест на XXXI конгрес на БЗНС участниците в съвещанието обещаха да преизпълнят плана и да получат качествена продукция от овощните насаждения.

П. Казанджиев

Дърводелска
ТПК „Ст. матрос
Д. Атанасов“
Горна Оряховица

търси

БОЯДЖИИ

за мебелно

бойдисване.

Справка в

канцеларията на кооперацията.

ДЗС „РОДОПА“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА
ТЪРСИ

за централата — Горна Оряховица

икономист с висше образование;
счетоводител с висше или средно образование;
работници товарачи на камиони.

За филиала — с. Майско

счетоводител с висше или средно образование.

За филиала — с. Присово

трактористи.

Постъпване веднага.

Справка: канцеларията при централата.

Опитна станция по зеленчукови култури
Горна Оряховица

търси:

1. Главен счетоводител с висше образование — 1;

2. Завеждащ планиране и ТРЗ — икономист с висше образование — 1;

3. Началник ремонтна работилница със средно техническо образование — 1.

Заплащане по щатните таблици. Кандидатите да имат 4—5-годишна практика.

СТРОИТЕЛИ

Ний сме пестра, шарена гора с едри корени, със тъмни стволи. Вековете белят нашата кора огън да си вземат от пълтита ни гола.

Изби за целин строи със жадните. За скоростта — цистерни със бензин. Вашите къщи и синаща дори ние ги строим. Паметник за други вдигаме: без да щем, вградили сме се ний — може би сме егонисти? Егонистите да мислят кой ще ни смени.

Никога не спим на пладне — мрази ни сънят. Виснем като птици по фасадите сякаш сме безплътни, ние — със желязна плът.

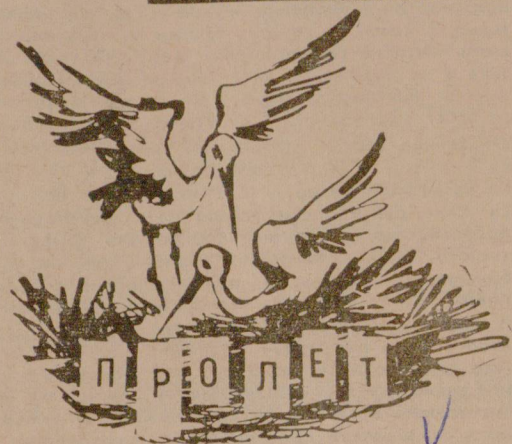
Ний за ветровете сме мишени — стрелат в сините ни блузи. Кръг от тъжните ни вени капе като музика.

Кадат облаци по нас и ръцете — гръмоотводи гръм откъртят.

Мрем, а с шепи в дни безводни човечеството черним със безсмъртие.

Йордан КАРАСТОЯНОВ

член на литер. кръжок в Горна Оряховица

С какви цветя април се връща!... Как по-спокоен и по-мил е сгъпил щъркълът върху къщата, като че цял век там е бил. Със него нещо тук дошло е. Усеама го. Ала къде? В кръгъта си може би. То мое е! То ме дарява и краде. Захвърля ме в една вихрушка от пориви и от цветя. И аз изчезвам в длаки, в устни и се възвръщам във смеха. И в туй безумие разсеян прегажвам ручей и трева. А вятър клоните люлее от синева към синева. Сред блясък птиците изграват. И всичко е като в меча: април земята оплодява и хлеб и рози ражда тя.

Димитър ГОРЦОВ

НИКОПОЛИС АД ИСТРУМ

Къде са старите майстори, тия статуи чудни изваяли...? Мизийските песни и празници вече отдавна са сгъхнали със певците зариги в пръстта...

Може би някоя тяхна искрица да гори във тревите полегнали... Може би, но все тъй над баирите свечерява и гасне денят, а после изгрява и грътва да разбуди светът...

А старите майстори спят и не идват. Мизийските празници глъхнат в пръстта... Само тия изваяни статуи чудни все стоят... все стоят... все стоят...

Димитър ЛЕФТЕРОВ

член на литер. кръжок в Горна Оряховица

Епиграми

УПОРИТИЯТ

За най-малката награда, на колена пада.

ЗАВИСТЛИВИЯТ

Дори и във гроба влезе със злоба.

ЛИЦЕМЕР

Нужен ли си, той те хвали Молиш ли го, не те жали.

ПОДЛЕЦ

На него много му приляга — ще те оплюе и изгоя.

МИНЧО ПОПОВ

член на литер. кръжок в Горна Оряховица

Сашка СЛАВЧЕВА

член на литер. кръжок в Горна Оряховица

ДНИТЕ

Дните понякога биват щастливи, дните, понякога биват добри. Дните ни всякога носят грижливо мъка и много мечти.

Дните във дълга година се влечат, ние вървим по техния път; лудо танцуваме, плачат с нашата плът.

После умираме в техните длани. Те ни погават със топли ръце. Вънха ги чакат нови стопани, дните им дават нашто сърце.

ВЕЛИКОТЪРНОВСКА ПАНОРАМА

Оранжев залез се усмихна, обгърна нежно с блясък меден реката и града затихна под едрите звезди приведен.

Сред хладните води изми се луната с диадема звездна, със млечножълт воал покри се, потъна в облачната бездна.

Небесната дантела плува обшита в сребърни лъчи, по приказния град бленува, намира му с безброй очи.

Но хоризонтът побелява, звездите хвърлят се в реката и утро румено развява косите росни на зората.

Разпръсква щедро летен хлад, люлее старите камбани, милува блесналия град с прохладните си бели длани.

Водите вятър лек събудят, погали спящите вълни, подозни пъстри переперуди в брезите млади танц изви.

Ваня АТАНАСОВА

работничка

Селцето потънало в мрачността, едва се мерзелеше пред нея. Спря се до голямата къща. Отупа снега от раменете си, свали вълнене си шал и погледна през тъмните дантелени мрежи, спуснати пред осветените прозорци. Мина до вратата и стеснително извика: — Бай Иване! — умореният й глас се удари в отзивните прозорци и замря. Отново повика. Не се стърпя и заудря с палата си длан по дебелата, дъбовата врата.

— Кой? — обадил се плътен глас и старата жена изтърпна. — Аз съм, Стоянича. На Петър Хрисимия. Не ме ли познаваш?

Вратата се отвори. В затоплените коридори заедно с нея се мушнаха и студентите вълни на зимната вечер. По свитите вежди на кръчмаря, по неспокойните му очи почувствува, че е излизна в своя дом. Още с първите думи гласът й затрепера. Старият чорбаджия стоеше настръхнал над нея, опипваше я с очи и леко поклащаше рошавата си глава.

— Ше ти дам. Брашното ни е кълъ, но какво да те правя, На

но преминаваха жълтите петелета на меката светлина. Жената нарами чувалчето с брашното и нагази в дълбокия сняг. Набляжаваше полунощ. Нищо не се виждаше. Искане да бърза, но вятърът я беше настръхнал и вървеше с мъка. Спомни си за децата. Оставила ги беше сами в заключената къща.

Повела мъглявия разговор със себе си, тя не усети как се отклони от пътя. Нахвърля в гората. Далечен вой на силен единак прекъсна мислите й. Изтърпна. Страхът на ледени тръпки се заби в тялото й. Започна да трепери. Бурята смяташе снега, вър-

теше го на кълба и пишеше жаловито в тъмните върхари на дърветата. Искане да вика, но на гората и нагази в дълбокия сняг. Набляжаваше полунощ. Нищо не се виждаше. Искане да бърза, но вятърът я беше настръхнал и вървеше с мъка. Спомни си за децата. Оставила ги беше сами в заключената къща.

Повела мъглявия разговор със себе си, тя не усети как се отклони от пътя. Нахвърля в гората. Далечен вой на силен единак прекъсна мислите й. Изтърпна. Страхът на ледени тръпки се заби в тялото й. Започна да трепери. Бурята смяташе снега, вър-

Бурята не стихваше. Тя зръхлигаше върху малкия дом чукане по заледените прозорци бляскаше по вратите и засипваше с шепи очи студено лице на белната майка.

ПРОТЕГНЕХА ли се вечерните сенки по калдъръмите, мъгкваше ли глъчката на Ун пазар и градът привидно заспиваше. Но в одаите шепеше тихо и дълбоко се ослушваха не гърми ли пушка. Колчем се случеше да изтрака кола на улицата, хвърляха се към кепенците и напрегнато се взираха през тесните проци на ценпнатите. А там нямаше нищо. Уличният фенер все тъй ни лееше мъждива светлина. Тъмнината падаше от стрехите и неусетно се превръщаше в нощ.

Кандилото в Бръчковию донякога не гаснеше. По опушените стени бляга неспокойно сенки, а очите на Бръчков горяха като на болник. Случваше се да мине чалмалия. Христо дълго говореше с него за рамазана или премъдростите на Мохамеда. Познаваше исляма и турците го зовяха техен човек.

Но тази вечер Бръчков беше неспокоен. Очите му шареха към чаршията.

— Тодоре, белким и сега няма да дойде... Аскер ще се домъкне от Никопол и тогава ще стегне трудно...

— Ще дойде, Христо... Ник не хортуваме, а да чакаме...

Стана тихо. Само кандилото пращеше от влгата, кой знае откъде дошла в този зной. От гългите излизаше първият хлад. Мирнеше на газ и кожи и тази още непреходна на задуха правеше очакване то мъчително. Отдавна двана

десетте удара на градската кула бяха отзвнявали. Минуваше полунощ. Топлият вятър ходеше по плочника и хлопаше по прозорците. Ласкав и тих и уличните фенери догаряха. Три тихи удара и тръгнаха събев от унеса.

— Христо...
— Кой е там...
— Свои... нося гълбичи...
— Солта предаде ли?...
— В ярда вечер...
Най-сетне, "Човекът" беше дошъл.

Нощта дотляваше. Над Ду

ОЧАКВАНЕ

нава светлеше. По белия лист бяха и последните редове. Скоро новината щеше да бъде отгъд. Там чакаха последните сведения за турските застави. Бръчков остави перото и с разтреперан глас зачете шепнешком:

— Бай Иванчо, най-точно и вярно Ви явяваме, че по настоящем в града ни няма освен само около 400—500 души от последната класа войници — редифи и градски башибозук, но последните нямат оръжие.

Редовна войска не е дошла и караулите са все още от редифите. На изток, около 300 аршина от българските гробища, се направи нова табия — само за около 200 души пехотна войска... старата на най-високия зад града връх. Барон тапия — за 5—6 тона

се поправи, на северонизток край града при долната салхана над самия дунавски бряг ся направи нова табия за 4—5 тона... зад калата връх — Кале банр — тоже нова табия за 5—6 тона. Артилерия и кавалерия тоже никак няма... Това е всичко вътре и около града...

Христо стана и изгаси. Оставаше само гълбът... Вън по клоните на дърветата и старата асма висеше синкав здрач. "Ралото" и "квачката" с пилецата изпепеляваха.

— Ще се измъкнем ли живи...
— По-добре в Дунава, отколкото в кауша...
— Кой ли ни е издал, Христо?...
— Навярно огньовете... дано нашите препратят и по следния гълб...
— Бръчков, држж се!...
— Една вълна се втурна яростно срещу ладията, плисна се и напълни дълното. Беше истинска лудост да се бяга в такава нощ, но там, в Свищов, търсеха под дърво и камък Бръчков. Видели бяха Македончето във Велишана и може би се досещаха за късните огнове отгъд Дунава...

След три дни с русите се върна и Бръчков. На Ун пазар празнуваха. Беше 27 юни 1877 год. Бяха празнични камбани и радостният им звън отлиташе отгъд Дунава като гълбът вестител...

Валентин АНТОНОВ

Една изстрел. Сухият трясък разкъса тишината и скоро ехото замря над ридовете. Ястребът трепна, люшна се като отнесен лист и стремително полетя надолу. Подпла

КАТО БЛЯСЪКА НА ПАДАЩИТЕ ЗВЕЗДИ

Един скромни афиш се появи на рекламните табла в Свищов. Читалище "Елена" и Кирил Д. Аврамови организира в началото на март обсъждане на книгата "917 дни смъртен" от Ради Радев.

— Кой ли ще да е този Ради Радев? — питахме се ние.

— Да не би да е нашият човек — каза председателят на комисионата за народен контрол в града Наум Бакалов.

Ние свихме рамене в недоумение. С Ради Радев вече месеци наред имаме работа, свързана с дейността на комисионата за народен контрол. Като представител на комисионата за държавен контрол, той не само извикваше членовете на различни сектори, поставяше им задачи, но заедно с нас ходеше на проверки. Посетихме ДСП "Булгарплод", някои магазини на "Градска търговия", газикме лепкавата орешенска кал, разкопахме се из цекловите ниви. Този сух и съвсем скромно облечен човек, с черни мустачки и полкупваща усмивка разговаряше с хората по човешки, съветваше, даваше предложения и сам се заемаше с решаването на въпросите.

А сега — обсъждане на книгата му.

— Гледай го ти, да му се не надяваш... — учудваше се Наум

Бакалов. На обсъждането на книгата доклад изнесе учителят по литература при Икономическия техникум в града Людмил Пенев. Стоици граждани предварително бяха прочели неговата увлекателна книга. Прочетох я и аз. И колкото пъти съм се запитвал след това, с какво ме възнува тя, винаги си отговарях: преди всичко с нейната пленяваща искреност и неподкупна правдивост в разказа, с другарските отношения, за каквито днес ратуваме. Сам авторът казва: "Аз исках да оставя един паметник за незабравими те загинали другари и го разказах просто, така, както ми диктуваше сърието".

Книгата "917 дни смъртен" показва способността на своя автор да разказва човешки съдби. Макар спомените да имат биографичен характер, Ради Радев прави от книгата един исторически документ, като разкрива десетки вълнуващи образи. С голяма външна и историческа правдивост са разкрити моменти от живота на герои като ген. Вл. Заимов, Антон Иванов, Никола Вапцаров, Георги Григоров, Петър Киряков, братята Тошо и Найден Георгиеви и още много други. "Едни от тях падаха — пише авторът, — поразени от куршумите още при първата им крачка, други по-на-

татък. Има ли разлика в подвига на едините и другите? Героизмът е като светлината на слънцето. Не можем да гледаш в него — ослепява те, и макар че по-някога е кратък като падащите звезди..."

Ради Радев сполучливо е представил и затворническата обстановка.

Голяма заслуга на писателя е, че в книгата си "917 дни смъртен" антифашистът-затворник ни е показан не като пасивна жертва, а от неговата най-прекрасна страна на борческия му дух. "Такаво е комунистът, ако не човек, способен да надмогне границите на познатата издръжливост, достоен да превърне страданието в школа за мъжество, когато се касае до безкористния идеал на народното щастие", пише авторът.

Писателят разказва живо и увлекателно, с патоса на бореца и активен участник в претворяваните събития.

Още много и неоспорими са качествата на тази книга, написана "... за скъпите другари, които изпепеляха в безпощадния огън на борбата".

Иван КУЛИНСКИ

ДВА ДЕНА преди Йордановка ден заваял нов сняг. Разчистените пътища отново набъбнаха.

Мръкваше. Една висока, кокалеста жена, загърната в извехтат вълнен шал, крачеше по заснежната селска улица. Сухото й лице, набраздено с дълбоки бръчки, беше тъжно и уныло. Тъмни, пепеливи кръгове лежах под очите й, заблуждаваха ги и разказваха за нерадостната повест на яката баламанджика. Тя беше останала сама с две деца си деца. От мъжа си вече не получаваше от година писма. Краят на войната не се виждаше. Брашното в хамбара се свърши.

Стоянича шляпаше в мекия сняг с големи си галози, завързани с дебели върви, и мислеше какво да прави. Излезе от селото. Мракът ставаше все по-непогрозен и лепкав. Снегът продължаваше да пада на едри, дрипави парцели. На кръстопътя стоя дълго. Навали към чуката. В тая забучана махаличка я познаваха всички. Дълги години работи на бай Иван Влахов. Той беше кръчмар. Имаше много имот и наемаше надничарки. А това лято напълни хамбарите си. За нея пак нямаше. Денонощно тичаше, съблягаше, скъпваше, но нали си нямаше земя, чуждото все не стигаеше. Когато бяха двамата с мъжа си, свързваха двата края. Остана сама и грижите легнаха на нейните плещи.

Пътят се виеше край гората. Стоянича газеше в снега и дупчеше на измръзналите си, зачервени ръце.

Сини и сини

КИНО

Градските кина в окръга от 27 март до 2 април ще проектираят следните филми: "Десети септември" — Велико Търново; "Игра без правила" — "Искра" — Велико Търново; "Тунел" — "Труден фронт" — Велико Търново; "Срещна на брега" и "Заговорът на посланиците" — Профсъюзно кино — Велико Търново; "Нормандия — Неман" и "Те са на земята" — "Африканска среща" — "Там, където живееше Хемингуей" — в неделя кино ще представи за деца, от 10 ч., "Маймунски страх", "Балонче за сестричката", "Пътешествие на мечето" и "Новият планета". "Напредък" — Горна Оряховица; "Война и мир" (автора серия); Профсъюзно кино — гара Горна Оряховица; "Живот в замъка" и "Заговорът на посланиците" — "Алеко Константинов" — Свищов; "Дамата на река" и "Поведението сутрин" — "Академия" — Свищов; "Дамата на река" — "Димитър Стоянов" — Павликени; "Аз съм Куба" и "Галактични празници" — "Христо Ботев" — Лесковещ; "Училище за грешници" и "Завръщане на нивата" — "Христо Ботев" — Елена; "Жени, покорявайте се на мъжете си" и "Никой не искаше да умира" — Коста Стоянов — Полски Тръмбеш; "Отмъщението на тигрите" — "Никой не искаше да умира".

ТЕАТЪР

Драматичният театър "Константин Кисимов" — Велико Търново ще представи в окръжния ни град днес и утре (и двата дни дневно и вечерно)

Борба

Стр. 4, бр. 37, 25. III. 1967 г. ИНДЕКС 21 301